

МУЗИКА

Одеська Маріїнська гімназія
Презентація учнів 5(9) А класу
Грибєєдової Аліси
Оргєєва Михаїла
Сімченко Каріни

ЖАНРИ МУЗИКИ

У світі багато різних видів мистецтва, шлях до кожного з них є різним: ми сприймаємо їх слухом і зором. Кожне мистецтво прагне своєю «мовою» відобразити повноту і багатогранність дійсності.

Завдяки спілкуванню з музикою відкриваються нові безкраї обрії музичного мистецтва.

У музиці присутні багато жанрів. Але, що таке музичний жанр? Взагалі то це багатозначне поняття, що характеризується класифікацією музичної творчості за родами і видами огляду на їз походження, умови виконання, сприймання та інші ознаки(такі як зміст, структура, засоби виразності, склад виконавців тощо). Ділячи музику на жанри можна знайти такі:

народно-побутова музика(музичний фольклор)

естрадно-розважальна музика(в тому числі рок-, поп- та електронна музика);

камерна музика;

симфонічна музика;

хорова музика;

театральна музика;

НАРОДНО-ПОБУТОВА МУЗИКА

Народна музика, музичний фольклор (англ. *traditional folk music*) — вокальна, інструментальна, вокально-інструментальна і музично-танцювальна творчість народу, основний вид і підсумок художньої творчості багатьох поколінь, який ґрунтується на історичних традиціях розвитку творчості різних груп та шарів населення. Народна музика створюється і передається в усній формі від виконавця до виконавця, від покоління до покоління, утворюючи так званний традиційний фольклор. Головною ознакою народної музики є її традиційність.

В англomовній термінології терміну «народна музика» відповідає термін *Traditional folk music* тоді як англomовний термін *folk music* є об'єднувальним для народної музики (*traditional folk music*) і сучасних музичних напрямків, що спираються на традиції фольклору (*folk revival*).

ЕСТАРАДНО-РОЗВАЖАЛЬНА МУЗИКА

Естрадна музика — термін, застосований для позначення різноманітних. розважальної форми "легкої" музики 19 і 20 ст., включає в себе майже всі види муз. мистецтва, здатні функціонувати не тільки в концертному залі, але і складати музикальний фон (ньому. найменування — Unterhaltungsmusik, англ. — легка музика). До Е. М. можна віднести пісні, уривки з оперет і мюзиклів, традиційний джаз, поп-, рок-, фолк- та електронна музика, популярні симфонічної мініатюри.

КАМЕРНА МУЗИКА

Камерна музика (від італ. *camera*— кімната, палата, покій)— вид музичного мистецтва: вокальна, інструментальна, вокально-інструментальна музика, створена для виконання малим складом музикантів у невеликих приміщеннях.

Термін «камерна музика» стверджується в 16-17 столітті на означення світської музики, призначеної для виконання в домашніх умовах або при дворах монархів, що протиставляло її церковній або театральній музиці. Придворна музика і називалася «камерною», а виконавці, які працювали в придворних ансамблях, носили звання камер-музикантів.

Для камерної музики характерні тенденція до рівноправності голосів, економія і найтонша деталізація мелодійних, інтонаційних, ритмічних і динамічних виразових засобів, майстерна і різноманітна розробка тематичного матеріалу. Камерна музика володіє великими можливостями передачі ліричних емоцій і найтонших градацій душевних станів людини. Серед найпоширеніших жанрів камерної музики— старовинний мотет і мадригал, починаючи з епохи Просвітництва— романси, ноктюрн, прелюдии, дуети, тріо, квартети, а також циклічні жанри— сонати, сюїти і камерні симфонії.

КАМЕРНА МУЗИКА

Камерна музика (від італ. *camera*— кімната, палата, покій)— вид музичного мистецтва: вокальна, інструментальна, вокально-інструментальна музика, створена для виконання малим складом музикантів у невеликих приміщеннях.

Термін «камерна музика» стверджується в 16-17 столітті на означення світської музики, призначеної для виконання в домашніх умовах або при дворах монархів, що протиставляло її церковній або театральній музиці. Придворна музика і називалася «камерною», а виконавці, які працювали в придворних ансамблях, носили звання камер-музикантів.

Для камерної музики характерні тенденція до рівноправності голосів, економія і найтонша деталізація мелодійних, інтонаційних, ритмічних і динамічних виразових засобів, майстерна і різноманітна розробка тематичного матеріалу. Камерна музика володіє великими можливостями передачі ліричних емоцій і найтонших градацій душевних станів людини. Серед найпоширеніших жанрів камерної музики— старовинний мотет і мадригал, починаючи з епохи Просвітництва— романси, ноктюрн, прелюдии, дуети, тріо, квартети, а також циклічні жанри— сонати, сюїти і камерні симфонії.

СИМФОНІЧН МУЗИКА

Симфонічна музика, музична творчість, що охоплює різні види і форми творів, написаних для симфонічного оркестру: симфонії, симфонічні поеми, концерти для інструментів соло і оркестру, сюїти, увертюри та ін.

В Україні перші симфонічні твори з'явилися в кінці 18 столітті («Концертна симфонія» Д.Бортнянського, «Українська симфонія» невідомого автора). У 19 ст. постали оркестрові увертюри М. Вербицького, симфонія і фантазія М.

Лисенка, симфонія М. Колачевського (1876), симфонія і фантазії П. Сокальського. Значного розвитку українська симфонічна музика досягла у 20 столітті. Її визначніші представники: Л. Ревуцький, Б. Лятошинський, В. Косенко, П. Сениця, С. Людкевич, М. Колесса, Р. Сгмович, А. Рудницький, К. Данькевич, Д. Клебанов, А. Штогаренко, К. Долішнен, Г. Майборода, М. Дремлюга, В. Губаренко, Л. Колодуб, В.Сильвестров, Є.Станкович, І. Карабиць.

ХОРОВА МУЗИКА

Хорова музика — музичні твори, призначені для хорового виконання. Хоровий спів буває одноголосий і багатоголосий, з музичним супроводом або без нього — а капела. Це наймасовіший вид музичного мистецтва. Професійне хорове мистецтво відоме з часів Стародавньої Греції. Воно здавна було невід'ємною частиною відправлення релігійних культів. Перші співочі школи засновано в Римі (5 століття). Хорова музика в Україні розвивалася у тісному зв'язку з Церквою. У Церкві східного обряду хоровий спів практикується без супроводу музичних інструментів, унаслідок чого українська церковна хорова музика була й довгий час залишилася музикою для хору а capella. Саме тому в українській музиці саме хорова музика перебрала на себе функції, які у західноєвропейській музиці виконувала музика інструментальна.

ТЕАТРАЛЬНА

МУЗИКА

Театральна музика — це музика супровід в постановках театру. В музичному театрі музика — найважливіший засіб характеристики образів і сценічних положень, невід'ємний компонент драматургії спектаклю, в кінцевому рахунку — провідник художньої ідеї. У драматичному театрі вона сприяє створенню певної емоційної атмосфери спектаклю; поряд з іншими засобами відтворює історичний, національний і локальний колорит, заглиблює характеристики персонажів, підкреслює переломні моменти розвитку дії, драматичні кульмінації. Велика її роль в ліричних сценах, в окресленні казкових, фантастичних образів. Часто вона виконує і важливу драматургічну роль.

